

handlede til Dansk Tiptjeneste A/S, ligesom det er tvivlsomt, om Dansk Tiptjeneste vil kunne opfylde persondatalovens krav til behandling af oplysningerne. Datatilsynet har stillet spørgsmålstejn ved, om der er fornøden proportionalitet i forslaget, jf. persondatalovens § 5, stk. 3 og databeskyttelsesdirektivets artikel 6, stk. 1, litra c, (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger) og har henstillet, at skatteministeren foretager en vurdering af den ønskede retstilstand i forhold til databeskyttelsesdirektivet. Endvidere har Datatilsynet givet udtryk for den opfattelse, at en særskilt hjemmel til registrering og opbevaring af oplysninger i videre omfang end, hvad der følger af persondataloven, kun bør tilvejebringes, hvis vægtige samfundsmæssige hensyn taler herfor.

Det er med lovforslaget hensigten at skabe en hjemmel for myndigheden til at videregive oplysninger, samt til den efterfølgende behandling af disse oplysninger, selvom det som udgangspunkt ikke er muligt efter persondatalovens § 8.

Det er skatteministeriets opfattelse, at forslaget er i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivet. Dette skyldes, at begrundelsen for at indføre en sådan hjemmel for det første er, at der er en naturlig sammenhæng mellem den del af virksomheden, der vedrører salget af tips og lotto og den del, der vedrører salget af afgiftspligtige varer. For det andet, den væsentlige offentlige interesse, der ligger i, at staten ejer 80 pct. af aktierne i Dansk Tiptjeneste A/S, at Dansk Tiptjeneste A/S udbyder spil i henhold til en bevilling udstedt af skatteministeren, og at denne bevilling forelægges Finansudvalget, og at Dansk Tiptjeneste A/S er under kontrol af Spillemyndigheden, jf. § 1, nr. 1 i bekendtgørelse nr. 408 af 26. maj 2003. For det tredje, at det er væsentligt at sikre, at der er lige konkurrenceforhold for landets virksomheder ved, at der ikke sker misbrug af den økonomiske fordel, salg af tips og lotto giver.

Persondatalovens øvrige bestemmelser vil i øvrigt finde anvendelse for bevillingshaverens behandling af de modtagne oplysninger.

Den foreslåede regel om videregivelse af oplysninger har et præventivt sigte og påtænkes anvendt i den situation, hvor de statslige told- og skattemyndigheder i forbindelse med en kontrolaktion eller lignende kontrol har konstateret grov eller gentagen overtrædelse af skatte- eller afgiftslovgivningen ved den pågældende forhandler, og forhandleren har vedtaget ét eller flere administrative bødeforelæg eller er endelig dom-

fældt for overtrædelse af skatte- eller afgiftslovgivningen. Kontrolaktioner og lignende kontrol sker i sagens natur med henblik på at konstatere, hvorvidt der er sket overtrædelser af enten skatte- eller afgiftslovgivningen. Det er således på denne baggrund oplysningerne registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder og bliver videregivet til bevillingshaveren.

### *3.2. Mulighed for kontrol, hvor arbejdet udføres og daglig registrering af ansatte i virksomheden (logbog)*

#### *3.2.1 Gældende ret*

##### *Kontrol i virksomheden*

Af skattekontrollovens § 6, stk. 4, og kildeskattelovens § 86, stk. 2, fremgår det direkte, at der kan ske kontrol »på stedet«. Dette betyder i praksis, og i overensstemmelse med bestemmelsernes forarbejder, at skatte- og afgiftsmyndighedernes kontrol er begrænset til alene at kunne ske hos den erhvervsdrivende, det vil i praksis sige i - og i direkte tilknytning til - den erhvervsdrivendes forretnings-, fabriks-, kontor- og lagerlokaler.

Af arbejdsmarkedsfondslovens § 14, fremgår det, at de statslige told- og skattemyndigheder har adgang til at foretage kontrol »hos bidragspligtige omfattet af § 7«, og af momslovens § 74 fremgår det, at de statslige told- og skattemyndigheder har mulighed for at foretage »eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomhederne«.

Selvom formuleringen af arbejdsmarkedsfondsloven og særlig momsloven afviger fra formuleringen af de nævnte bestemmelser i skattekontrolloven og kildeskatteloven, antages det i praksis og på baggrund af forarbejderne, at told- og skattemyndighederne også efter disse bestemmelser generelt er begrænset til at foretage kontrol i eller i direkte tilknytning til virksomhedens/den erhvervsdrivendes lokaler, det vil i praksis sige virksomhedens forretnings-, fabriks-, kontor- og lagerlokaler.

At kontrolmulighederne er begrænset til virksomhedens lokaler vanskeliggør i sig selv afsløringen af anvendelsen af sort og illegal arbejdskraft indenfor de brancher, der er karakteriseret ved, at det arbejde, som virksomheden udfører, i større eller mindre grad fysisk udføres et andet sted end i, eller i direkte tilknytning til, virksomhedens lokaler.

Det mest oplagte eksempel herpå er bygge- og anlægsvirksomheder samt håndværksvirksomheder mere generelt, men også en række andre fag særlig inden for servicebranchen er kendetegnet herved, f.eks. rengøringsbranchen og hyrevognsbranchen.